

Contes xinesos

La Xina relaxa la seva política del fill únic.
Però, per ara, les parelles no busquen el segon.

© *The Economist*

WEIJIA és el típic nen xinès de set anys. Li encanta fer sortides amb bicicleta i tot el que estigui relacionat amb els cotxes; l'apassiona el bàdminton i en té classes dos dies a la setmana. No obstant això, d'ací a dos mesos serà una mica menys típic, tindrà un germanet o

una germaneta, a diferència de la majoria de nens de ciutats xineses.

Els pares de Weijia han aprofitat el relaxament en l'aplicació de la llei de planificació familiar que el Govern proposà al novembre de 2013. Ara, les parelles poden tenir un segon fill si un dels cònjuges no té germans. Després de més de 35 anys sofrint la política del fill únic, s'espera un lleuger augment demogràfic.

La Comissió Nacional de Salut i Planificació Familiar (NHFP) calcula que, amb la nova llei, 11 milions de parelles podran tenir un segon fill. S'estimava que dos milions de persones ho intentaríen durant el primer any però, a finals del 2014, menys d'un milió ha demanat els permisos necessaris.

Això inquieta el Govern, que ha modificat les lleis per la imminent crisi

demogràfica, i també, és clar, pels pobres fills únics que poden sentir-se sols i pels pares que no tenen hereus de recanvi. El fet és que el país envellaix amb passes de gegant. El 2012 la borsa de treball va minvar per primera vegada en 50 anys. A les grans ciutats la taxa de fecunditat –el nombre de nens i nenes que una dona pot donar a llum fins a la fi de l'edat reproductiva– figura entre les més baixes del món. En el conjunt del país és inferior a 1,6; bastant inferior al 2,1 necessari per mantenir l'estabilitat demogràfica

La política del fill únic no ha frenat la fecunditat a la Xina tant com podien imaginar el seus adeptes. Abans de ser introduïda al 1979, la taxa de fecunditat ja havia caigut en menys d'una dècada de 5,8 a 2,8 gràcies a mesures menys coercitives que incitaven a menys naixements. La imposició ferotge d'aquella política va derivar en avortaments forçosos i infanticidis, i va entristir les parelles que buscaven ampliar el nucli familiar. Però l'impacte final sobre els naixements va ser reduït. En molts països, el creixement econòmic comporta menys natalitat. La taxa de natalitat de l'Índia va caure tant com la xinesa sense haver de recórrer a aquestes polítiques, tot i que el creixement econòmic d'ambdós països no és ni de ben tros comparable. Per exemple, a Corea del Sud, la taxa de natalitat ha passat de 6 naixements el 1960 a 1,3 actualment, i aquest descens ha anat de la mà d'un ascens econòmic.

Les autoritats xineses han canviat el seu discurs, d'una proclama incansable a les virtuts de tenir un sol fill a animar les parelles idònies a "procrear legalment". Ara bé, no haurien de sorprendre's que les mesures no estiguin tenint l'efecte esperat.

Des de 1980, les famílies rurals en què el primogènit era una nena tenien dret a continuar intentant-ho. Actualment, les parelles en què cap dels cònjuges té germans tenen dret a tenir un segon fill. Però, l'assimilació de la proposta ha estat escassa. Alguns experts com Cai Yong, de la Universitat de Carolina del Nord,

van dur endavant un estudi entre 2007 i 2010 a la província costanera de Jiangsu. Conclogueren que sols un 6,5% de les 2.500 dones enquestades a qui legalment se'ls permetia tenir un segon fill, efectivament el tenien. A les minories ètniques, al voltant d'un 10% de la població, se'ls ha permès des d'anys enrere tenir dos o més fills. Però, tenint en compte un cens de 2010, la mitjana de fills entre les dones d'aquests grups ètnics és d'1,5.

Cai Yong opina que l'augment d'ingressos ha estat una de les causes per a la reducció del nucli familiar. "El desenvolupament és el millor anticonceptiu", afirma, "els naixements haurien disminuït sense la política del fill únic, tot i que no al mateix ritme". Les famílies es preocupen per les despeses que genera

"EL DESENVOLUPAMENT ÉS EL MILLOR ANTICONCEPTIU"

tenir fills: donar-los una bona educació i assistència mèdica és extremadament car. Un estudi realitzat per Credit Suisse el 2013 demostra que normalment les parelles gasten 22.500 iuans l'any (3.200 euros) per criar un fill fins als 18 anys. Això és més de tres quartes parts dels ingressos anuals d'una persona normal i corrent. Un estudi del Govern realitzat el 2015 mostra que, durant els cinc primers anys de la vida d'un nen, les parelles que viuen a la ciutat gasten dues vegades més que les que viuen en zones rurals, sense incloure el lloguer de l'habitatge.

Les famílies xineses volen que les seves criatures rebin una bona educació i, a més, que tinguin avantatges en el mercat laboral global. És per això que el pare i la mare de Weijia gasten aproximadament un 15% dels ingressos anuals en classes

per a ell, incloent-hi classes setmanals d'anglès. Més de la meitat dels nens i nenes menors de sis anys reben classes extraescolars, segons IResearch, una empresa d'investigació xinesa.

Els avis, que sovint viuen amb la jove parella, els ajuden econòmicament amb la criança dels fills. Però, pel fet que actualment la gent sol casar-se i tenir fills més tard, els avis són massa grans per ajudar amb dues criatures. Ha esdevingut una cosa tan habitual a la Xina tenir un sol fill, que la societat no està preparada per acollir famílies amb més d'un descendent: les habitacions d'hotel per a dos infants no es poden reservar per internet, sinó que s'ha de telefonar; les engronsadores dels parcs i altres jocs estan fets per a tres persones, dos adults i un infant; els gots per als raspalls de dents estan dissenyats per a tres.

Dècades de propaganda sobre els beneficis de tenir un sol fill han canviat la manera de pensar de les persones, diu Wang Feng de la Universitat de Califòrnia, Irvine. És comú creure que la Xina té massa habitants i, en conseqüència, que la situació hauria estat insostenible sense la política del fill únic. Molts xinesos, sorprenentment, estan predisposats a considerar l'excés demogràfic com a causant de la pol·lució i el trànsit, en compte de focalitzar el problema en una mala gestió estatal dels recursos. Tenir un sol fill encara porta la marca del patriotisme.

El pròxim pas del Govern potser serà de permetre tenir dos fills a totes les parelles. Es comenta que el Parlament ho aprovarà l'any vinent. Els funcionaris encarregats de la planificació familiar continuen preocupant-se per les conseqüències que pot tenir la supressió de restriccions. Però els factors preu i dificultat, per ells mateixos, continuaran fent decreixer la taxa de natalitat, independentment del temps que tardin a aplicar-se les mesures. Cada vegada hi ha més joves xinesos que no volen casar-se i, més alarmant, que no volen tenir cap fill. ●

Traducció d'Andrea Pérez Gurbés